Предтечі.

У їхні дні, учні виявили, що люди ображаються, коли вони свідчать про людину на ім'я Ісус Христос - людина їхнього власного покоління. Якби їхнє свідоцтво було про Давида, Мойсея, Ноя чи будь-кого з пророків, народ не був би так ображений. Чому? Тому що вони говорили б про історичних осіб і про те, що Бог зробив через них у минулому. Але коли учні говорили про Ісуса та Його служіння, людина їхнього власного покоління, як виконання пророцтва, вони були сильно ображені - особливо релігійні лідери.

Особисто я вважаю, що сьогодні панує таке ж ставлення та дух. Якщо я говорю про Павла, Пітера, Якова, Джона чи навіть нещодавно про Лютера, Веслі чи Кальвіна - люди не ображаються. Навіть щоб згадати тих, хто був відомий своїми злими вчинками, як-от Юда, Ірод, Понтій Пілат, фараон чи навіть сам сатана - це все одно не викликає образи; тому що для більшості людей вони просто історичні особи, які мають незначний вплив у сучасному світі або взагалі не мають жодного впливу. Люди приймають, поважають і аплодують їм такими, якими вони є. Але говорити про сучасника в такий самий спосіб виводить опозицію у повній силі - точно так, як це було за днів, коли учні свідчили про Ісуса. Замість того, щоб визнавати, поважати та приймати «сучасну» фігуру, яку Бог «виділяє» для конкретного виконання пророцтва в нинішньому віці, більшість сповідуючих християн (особливо релігійні лідери) будуть рішуче проти цього.

Біблія говорить про це:
Євреїв 11:6.

> Догодити ж без віри не можна. І той, хто до Бога приходить, мусить вірувати, що Він є, а тим, хто шукає Його, Він дає нагороду.

Дії 13:48.

> А погани, почувши таке, раділи та Слово Господнє хвалили. І всі ті, хто призначений був в життя вічне, увірували.

Відповідно до цих Писань, я не можу за допомогою інтелектуального переконання нікого переконати, що Бог існує. Я також не можу переконати їх, що Бог діяв у цьому поколінні. Повинні бути виконані дві умови: По-перше, людина повинна «вірити, що Бог Є» і що Він «нагороджує» тих, хто «старанно шукає Його»; по-друге, вони повинні бути, згідно з «передпізнанням» Бога, «наперед визначено на життя вічне». Інакше він/вона не прийме мого свідка. Перш ніж вони зможуть прийти до Бога, вони повинні повірити, що Бог існує, і по-друге, перш ніж він зможе повірити, що Бог зробив щось у своєму власному поколінні, він повинен повірити в те, що Бог зробив в інших поколіннях.

Отже, якщо ми можемо вірити, що Бог є, і хочемо розпізнати і побачити (зрозуміти), що Він має і що робить у цьому поколінні, тоді нам потрібно розпізнати Його діла, Його взірець і обіцянки в минулих поколіннях. Бо згідно з Його Словом, Він «не змінюється» і буде діяти сьогодні так само, як і в минулому. Біблія говорить нам, що «Бог досконалий на всіх Своїх дорогах». Маючи справу з людиною, Бог не змінює, не оновлює і не модернізує Свої думки, моделі чи методи. Він починає і закінчує тими ж «інструментами»

- Його «Словом» і «вірою» (абсолютною довірою) у це слово.

Насправді, саме відсутність абсолютної віри в Боже слово спричинила падіння на початку. Єва дозволила Сатані змусити її «сумніватися» в одному Слові Божому. Інший приклад - Каїн і Авель - Слово було відкрите Авелю (вірою - Духовне Одкровення в серці); і діючи відповідно до того, що було відкрито, він приніс Господу «приємнішу чудову» жертву. Каїн обійшов слово - те, що було відкрито Авелю, і приніс жертву на свій власний вибір - він був відкинутий. Ми повинні пам'ятати, що «Слово не принесе нам користі, якщо воно не змішане з вірою» (абсолютна довіра) (Євреїв 4:2).

Давайте розглянемо цей приклад:

> Вірою Ной, як дістав був об'явлення про те, чого ще не бачив, побоявшись, зробив ковчега, щоб дім свій спасти; нею світ засудив він, і став спадкоємцем праведности, що з віри вона. Євреїв 11:7

Зауважте, що Ной зробив це «вірою». Він вірив, що Бог розмовляє з ним, і діяв за своєю вірою. Але подумайте про людей, які жили за днів Ноя - що вони в світі подумали про цього старого? Пам'ятайте, Ной був лише однією людиною; він не був ні церквою, ні конфесією. Його повідомлення було абсолютно новим - його ніколи раніше не було чути. У ньому говорилося про речі, яких просто не могло статися - він пророкував, що дощ піде з небес. Оскільки землю завжди поливала роса (Буття 2:6), люди ніколи раніше не відчували дощу. Але Ной наполягав на тому, що піде дощ у такому потопі, що світ буде затоплений. Своїми працями він показав, що вірить у те, що проповідував - він побудував Ковчег для спасіння тих, хто вірить.

Поверніться до того дня і почуйте їхній сміх і глузування. Ну, вони ніколи не чули про таку дурість! Але, незважаючи на їхню невіру, це був Божий шлях за часів Ноя - вірили вони в це чи ні. Він послав одну людину з повідомленням, і ті, хто слухав цього чоловіка, були врятовані, а решта загинули. Що якби Ной чекав, що хтось інший проповідує це, попередження ніколи б не було дано, але він вірив, що Бог говорив з ним, і він відповів відповідно. Вірою Ной повірив Богу і засудив решту світу, але врятував своїх рідних. Тепер, якби ви жили в дні Ноя, чи вважали б ви його божевільним чи фанатиком; або ви б дивилися на Ноя як на пророка Божого, тим самим врятувавши себе та свою родину?

Можливо, вам це важко розмістити себе в дні Ноя. Якщо так, перейдемо до часів Авраама. Авраам не був вихований у Божій праведності - насправді його родина була язичниками. Але одного разу Бог заговорив до нього, сказавши йому покинути батьківську землю і відправитися в нову землю. Біблія говорить нам, що коли Авраам пішов, він мандрував «не знаючи, куди пішов», але він вірив, що Бог говорив з ним і сміливо сказав його родині: «Я йду звідси і йду туди і на яку б землю я не глянув чи на яку б не ступив, Бог дасть її нам». Ви бачите, Авраам не просто вірив у Бога, він вірив Бога. Існує велика різниця між вірою в Бога і «вірою ВСЕМ», що Бог говорить у Своєму слові. Чи ти, як Авраам, вірив Бога?

У книзі Чисел Господь докоряв синам Ізраїля за їхнє невірство, кажучи: «Аж доки буде

цей народ зневажати Мене, і аж доки не будуть вони вірувати в Мене, у всі ті ознаки, що Я учинив був серед нього?» Чисел 14:11. Тепер, якби ви були членом сім'ї Авраама, чи повірили б ви своєму родичу дивним одкровенням від Бога? Чи пішли б ви за ним, чи, можливо, ви б сказали: «Почекай хвилинку, ми любимо тебе, Авраме, але ми ніколи не чули, щоб хтось так говорив раніше. Звідки ми знаємо, що Бог говорив з тобою?» Можливо, ви б зневажили його повідомлення, сказавши: «Ні в якому разі, Авраам; священик цього не навчає, і у вас немає доказів. Зрештою, які у нас є докази того, що ви навіть чули від Бога?» І Авраам справді не мав жодного фізичного доказу, бо його доказ - це нематеріальний матеріал віри, замкнений у його серці. І для Авраама його віра мала достатньо «субстанції» та «доказів» (Євреїв 11:1), щоб змусити його повірити в неї і діяти відповідно до неї.

Ми знаємо, що пізніше, коли Авраам мандрував по землі, його племінник Лот покинув намети Авраама і спустився до міст Содом і Гомора, шлях світу. Ось Лот, праведник, сидів у брамі міста, коли з наметів Авраама прибули два гінці, і він упізнав цих двох як Ангелів-Посланців Бога. Це були не істоти з махаючими крилами, а посланці, послані від Бога, приносячи слово від Господа. Він також уважно вислухав їхнє страшне повідомлення, «Геть із Содома й Гоморри! Залиште це місто! Не озирайся назад, бо Бог знищить це вогнем». Чи могли ви поставитися до такого повідомлення серйозно? Уявіть себе; чи могли б ви справді визнати цих двох посланців Бога і вийти за ними з міста, не оглядаючись, навіть при страшних руйнуваннях, що послідували? (Ви можете бути серед тих, кому дається шанс прийняти це рішення сьогодні, адже існує сучасний Содом і Гоморра які були попереджені подібним чином - за підтверджений пророк Божий - і це попередження можна знайти на сторінках цієї книги.)

Звернемося до Нового Завіту, щоб дізнатися про іншу людину з дивним посланням і про те, як його прийняли. Святий Іван записує у розділі 1:19-21 наступний цікавий дискурс між Іваном Хрестителем та певними священиками:

> 19 А це ось свідоцтво Іванове, як юдеї послали були з Єрусалиму священиків та Левитів, щоб спитали його: Хто ти такий?
> 20 І він визнав, і не зрікся, а визнав: Я не Христос.
> 21 І запитали його: А хто ж? Чи Ілля? І відказує: Ні! Чи пророк? І дав відповідь: Ні!

Ці священики та левити бачили що все про Івана було інше - його послання покаяння, його одяг з верблюжої шкіри, навіть його раціон із сарани та дикого меду. Вони помітили, що він не зійшов в храм, щоб проповідувати, але його служіння було надзвичайно ефективним. Спантеличений цим дивним людиною в пустелі, вони шукали відповідь; звідси питання «Чи Ілля?» Останній великий пророк, про якого знали ці люди був Малахі, чиє повідомлення було продзвенів якихось чотириста років тому. Ці релігійні євреї були добре знайомі з Малахія 4:5, і вони подумали, що Іван було виконання цієї частини цього пророцтва... Ось Я пошлю вам пророка Іллю, перше ніж день Господній настане, великий й страшний!

Але коли його запитали, чи був він тим пророком, він чітко заявив: «Ні». Тоді вони думали, що Іван може бути виконанням Второзаконня 18 де Мойсей сказав, що буде

пророк послав до них «як до» самому Мойсеєві. Таємниця поглибилася, як Іван дав плоский відмова до цього питання. Ну, Джон заперечував, що пророк хто «відновить усі речі»; Тепер він заперечує, що «пророк, як Мойсей». Хто насправді він був? Не повністю розуміючи Писання релігійні лідери попросили його якби він був «помазаник» - Месія?. На це запитання він відповів «Так» і «Ні», «Так» він був помазаний Богом і «Ні», він не «помазаник». Нарешті, в своїй духовної сліпоти, священики і левити запитали його: «Хто ти?» Без вагань Іван Хреститель (у св. Івана 1:23) ідентифікував себе у Святому Письмі, вказуючи їм на пророцтво, яке вони не помітили в Ісаї 40:3, кажучи:

3 Голос кличе: На пустині вготуйте дорогу Господню, в степу вирівняйте битий шлях Богу нашому!

Чи свідчить Іван про себе? Ні. Іван свідчив про Писанні, і Писання свідчили про нього. Він був ідеальним виконанням цього Писання.

Тепер Ісая сказав (Ісаї 40:3) що один прийде плакати, як голос у пустелі. Іван Хреститель був таким «голосом». Крім того, Малахія 3:1 говориться,
Ось Я посилаю Свого Ангола, і він перед обличчям Моїм приготує дорогу. І нагло прибуде до храму Свого Господь, Якого шукаєте ви, і Ангол заповіту, Якого жадаєте. Ось іде Він, говорить Господь Саваот!

Знову ж, Іоанн Хреститель був, що посланник який був посланий як провісника, перш ніж Господь раптом прийде до Свого Храму. Іван, за Писанням знав, хто він і що його міністерство буде робити? Але ми б знали, хто він був?

Тепер давайте подивимось, як Ісус визначив Івана Хрестителя. Розкриваючи себе як Сина Людського, він також помістив служіння Іоанна у Слові. Матвія 17:9-13 записує наступна розмова яку Ісус мав із учнями стосовно служіння Іллі в Малахії 4:5 пророцтва, і служіння Івана Хрестителя. У цій частині Писання, Ісус визначає майбутнє служіння типу Іллі щоб відновити всі речі, а потім він ототожнює Івана Хрестителя як Ілля для першого приходу Христа.

Матвія 17:9-13

> 9 А коли з гори сходили, заповів їм Ісус і сказав: Не кажіть нікому про цеє видіння, аж поки Син Людський із мертвих воскресне.
> 10 І запитали Його учні, говорячи: Що це книжники кажуть, ніби треба Іллі перш прийти?
> 11 А Він відповів і сказав: Ілля, правда, прийде, і все приготує.
> 12 Але кажу вам, що Ілля вже прийшов був, та його не пізнали, але з ним зробили, що тільки хотіли... Так і Син Людський має страждати від них.
> 13 Учні тоді зрозуміли, що Він їм говорив про Івана Христителя.

Іоанн Хреститель, а потім, справді була людина з духом Іллі, предтечею першого пришестя Господа Ісуса Христа. Але він НЕ був «тим Іллею», щоб відновити всі речі. Проте, самі релігійні люди в день, книжники та фарисеї, хоч вони шукали Месію, не впізнали Його або Його провісника. Ісус підтвердив, що вони цього не зробили засвідчуючи, що це можливо для Бога послати могутнього чоловіка і це залишиться

непоміченим навіть релігійними людьми світу. Але якщо Іоанн був предтечею, то воно повинно бути необхідним визнати його попередником, або Бог послав би його марно. Нездатність визнати «провісник» призводить до нездатності визнати ВООЗ і ЩО він бігає раніше. Навіть у богословських семінаріях вчать, що Іван був провісником, але причина такого попередника було втрачено в їх навчаннях. Умови віку вимагали, щоб «провісник» прийти до «підготувати» народ щоб отримати те, що Бог обіцяв.

Давайте детальніше розглянемо цей момент із Біблії. Павло, промовляючи до дванадцяти послідовників послання Івана в Ефесі, в Дії 19:3, запитали, під яким хрещенням вони були хрещені. «В Іванове хрищення.», - була їхня відповідь. Павло проповідував їм Ісуса, а потім вони були охрещені в Ім'я Ісуса Христа. Вони «послухали» і «повірили» в предтечу, отже, вони були готові прийняти об'явлену істину про прихід Христа в той вік.

Йоана Хрестителя, що стоїть на березі Йордану, запитали (Івана 1:25): «Для чого ж ти христиш, коли ти не Христос, ні Ілля, ні пророк?» Іван легко відповів їм, сказавши «Я водою хрищу, а між вами стоїть, що Його ви не знаєте. (це означає, що він уже знав, що Христос був присутній). Він Той, Хто за мною йде, Хто до мене був, Кому розв'язати ремінця від узуття Його я негідний.» Тут Іван натякає, що Христос присутній, але зауважте, що Іван не вказує на нього, бо «знак» ще не був посланий. Іван пояснює про знак в Івана 1:29-34,

> 29 Наступного дня Іван бачить Ісуса, що до нього йде, та й каже: Оце Агнець Божий, що на Себе гріх світу бере!
> 30 Це Той, що про Нього казав я: За мною йде Муж, що передо мною Він був, бо був перше, ніж я.
> 31 І не знав я Його; та для того прийшов я, христивши водою, щоб Ізраїлеві Він з'явився.
> 32 І свідчив Іван, промовляючи: Бачив я Духа, що сходив, як голуб, із неба, та зоставався на Ньому.
> 33 І не знав я Його, але Той, Хто христити водою послав мене, мені оповів: Над Ким Духа побачиш, що сходить і зостається на Ньому, це Той, Хто христитиме Духом Святим.
> 34 І я бачив, і засвідчив, що Він Божий Син!

Ніхто інший, навіть Іван, не знав Месію, доки Бог не «послав знак», що Він передрік Івану, що він побачить. Звісно, коли Іван побачив це, він сказав: «Це Син Божий». Якби сам Іван не знав, доки не побачив того свідка, тоді Боже слово було б порушене, якби хтось інший упізнав Месію раніше Івана. Чи бачите ви значення цієї заяви?

Неможливо було, щоб хтось розпізнав перше пришестя Ісуса Христа, доки знак не був посланий і розпізнаний Предтечею.

Якщо хтось міг визнати Ісуса як Сина Божого без послання Івана Хрестителя, тоді Бог зробив марно, коли послав Івана.

Після цього Іван Хреститель втратив деяких учнів. Як записано в Івана 1:35,

35 Наступного дня стояв знову Іван та двоє з учнів його.
36 І, поглянувши на Ісуса, що проходив, Він сказав: Ото Агнець Божий!

І два учні почули його промову, і вони перестали слідувати за Іваном і почали слідувати за Ісусом. Що зробив предтеча? Він знайомив людей з чим? Хрещення, покаяння. Але для чого це було? Щоб показати їм Агнця Божого, що бере гріх світу, і навіть учні Івана почали йти за Ним.

Навіть ті люди, які жили з Ісусом, які знали Його найкраще, не мали уявлення, хто Він такий, бо згідно з Марка 6:1-3...

1 І, вийшовши звідти, Він прийшов до Своєї батьківщини, а за Ним ішли учні Його.
2 Як настала ж субота, Він навчати почав у синагозі. І багато-хто, чувши, дивуватися стали й питали: Звідки в Нього оце? І що за мудрість, що дана Йому? І що за чуда, що стаються руками Його?
3 Хіба ж Він не тесля, син Маріїн, брат же Якову, і Йосипу, і Юді та Симонові? А сестри Його хіба тут не між нами? І вони спокушалися Ним.

Люди, які знали Ісуса особисто, не впізнали Його як Агнця Божого. Бачиш якби Ісус зійшов з небес як дорослий чоловік, одягнений у царські шати, з можливо 10 000 легіонів ангелів за Ним і знищили римлян, і зробив фарисеїв правителями, Він був би прийнятий як Месія. Але ні, Він прийшов саме так, як пророки сказали, що Він прийде, народжений у Вифлеємі, у яслах. Вихований сином теслі в Назареті, він ходив серед людей по вулицях і в храмі, і поки Він творив чудеса та чинив знамення, наприклад, годував натовп рибою та хлібом, вони приймали Його. Але коли Він почав говорити те, що для них було дивною доктриною, проголошуючи Себе як від Отця і кажучи: «Хто бачив Мене, той бачив Отця,» Святе Письмо каже, що «багато не пішли за Ним більше».

Ні, Ісус Христос не спустився одягнений у королівські шати, бо Божий шлях був у тому, що Він послав предтечу; так само, як Він послав Ноя з дивним повідомленням, так само, як Він говорив до Авраама, так само, як Він вчинив з Лотом у Содомі та Гоморі, так Він послав Іоанна Хрестителя. Чи можливо, що в нашому поколінні Бог може зробити щось незвичайне? Якщо так, то Він зробив би це так само, як і раніше. Він відправив би людину з повідомленням, і, звичайно, світ не слухав би. Але ті, хто вірою чує і від слова може перевірити це словом, як і берійці в Дії 17:11, щоб побачити, чи це Бог проголошує Себе цьому поколінню.

The Acts of the Prophet. Chapter 1.
Rev. Pearry Green.
Ukrainian.

www.believersnewsletter.org

Believers Newsletter

info.bnl.ministries@gmail.com